

22 СІЧНЯ – ДЕНЬ СОБОРНОСТІ ТА СВОБОДИ УКРАЇНИ

го народу, почала стрімко відроджуватись. Так, у Києві з 2008 року на мосту Патона збираються кияни та гості міста й символічно об'єднують правий та лівий береги Дніпра. Спроби створити символічні живі «ланцюги єдності» з'явилися в Дніпропетровську та Дніпродзержинську, Донецьку, Запоріжжі, Львові, Одесі, Рівному, Севастополі, Тернополі, Харкові, Херсоні та багатьох інших містах України. Поряд із офіційними заходами, приуроченими до Дня Соборності України такі спроби, навіть невдалі, говорять про те, що значення Акту воз'єднання важко переоцінити.

День Соборності України ми відзначаємо з 1999 року, коли 21 січня вийшов Указ Президента України Леоніда Кучми «Про День соборності України» № 42/99, в якому встановлювалося нове свято в Україні, («...враховуючи велике політичне та історичне значення об'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки для утворення єдиної (соборної) української держави...»).

22 січня 1919 року було оголошено об'єднання двох українських держав – Української Народної Республіки, яка постала на руїнах Російської імперії, і Західноукраїнської Народної Республіки, яка була проголошена після розпаду Австро-Угорської імперії. Цей день став символом об'єднання українців в одній державі: через сотні років роз'єднання вони заявили про себе як про єдину націю. Акт Злуки вперше за 600 років став реальним кроком до об'єднання українських земель, що вплинув на подальші національно-

політичні процеси в Україні

Уперше свято на офіційному рівні відзначали 22 січня 1939. Відбулося це в Карпатській Україні (м. Хуст), яка входила на той час до автономної республіки Чехословаччина. Це була найбільша демонстрація за участі близька 30 тис. чоловік з усіх куточків Карпатської України.

У 1990 році 21 січня патріотичні сили в Україні об'єдналися й організували «живий ланцюг» між Києвом і Львовом як символ єдності східних і західних земель України, як свідчення територіальної та духовної єдності української держави. У цій яскравій і безпрецедентній акції національного руху взяло участь від одного до трьох мільйонів українців, які, узявшись за руки, створили безперервний ланцюг від Києва до Львова.

Після проголошення 22 січня загальнодержавним святом запал потроху спав, але в середині 2000-них традиція створення на День Соборності «живих ланцюгів», символів єдності українсько-

І хоча це був, швидше, символічний знак прагнення єдності, бо у керівництві країни спільності тоді не було. Історія рухається по спіралі... Але ми, пересічні українці, сподіваємося, що будь-які розбіжності можна подолати і тому з року в рік святкуємо День Соборності України.

З 30 грудня 2011 року День Соборності об'єднаний в єдине свято з Днем Свободи, який указом нині діючого Президента був перенесений з 22 листопада – дня початку «помаранчевої революції». Тепер це свято має офіційну назву – День Соборності та Свободи України. Цього року 22 січня в столиці держави та обласних і регіональних центрах відбулися урочисті заходи за участі політиків, урядовців, офіційних осіб держави. У столиці з відбулося покладання квітів до пам'ятників Тарасу Шевченку та Михайлу Грушевському. На будівлях державних установ у цей день були вивішені національні прапори.

Наталія Ландар

Відзначаємо 95 річницю пам'яті Героїв Крут

Делегація студентів НДУ з ректором університету Олександром Бойком

29 січня цього року минула 95-річниця з часу легендарного бою під Крутами. Вперше про юнаків, які загинули взимку далекого 1918 року, як про героїв, заговорив Михайло Грушевський. За його версією, битва – трагічна сторінка історії України, поразка, в якій загинув цвіт української молоді. На противагу, в 30-х роках у Західній Україні народилась інша версія, за якою Крути – це перемога, що повернула історію в бік державотворення і визвольної боротьби на противагу офіційній радянській ідеології, яка лише деколи згадувала про затятий опір «контрреволюційних військ Ради» під Крутами, у спогадах учасників бою та деяких історичних радянських працях, що відображали «героїчне» становлення влади Рад в Україні.

29 січня 2013 року в Києві відбулась урочиста церемонія покладання квітів до пам'ятного знака Героям Крут, в якій взяли участь Прем'єр-міністр України Микола Азаров, Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, урядовці, народні депутати, представники столичної влади та громадяни.

Основні заходи з відзначення пам'ятної дати відбувалися на однойменній станції. Саме там відбувся мітинг-реквієм та покладання вінків і квітів до меморіалу «Пам'яті героїв Крут». На мітингу був присутній голова Чернігівської

обласної держадміністрації Володимир Хоменко, керівники органів місцевого самоврядування, представники громадськості та політичних партій. Загалом на майдані поряд з меморіалом зібралось декілька тисяч чоловік.

Вшанувати пам'ять загиблих молодих українських патріотів прибула студентська молодь з Волині, Львівщини, Київщини, Тернопільщини, Чернігівщини та інших областей країни. Серед них була й делегація студентів, викладачів та співробітників Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя на чолі з ректором університету професором Бойком

Олександром Дмитровичем.

Архієпископ Чернігівський і Ніжинський Української православної церкви Київського патріархату Євстратій відслужив по героях панахиду, помолився за них.

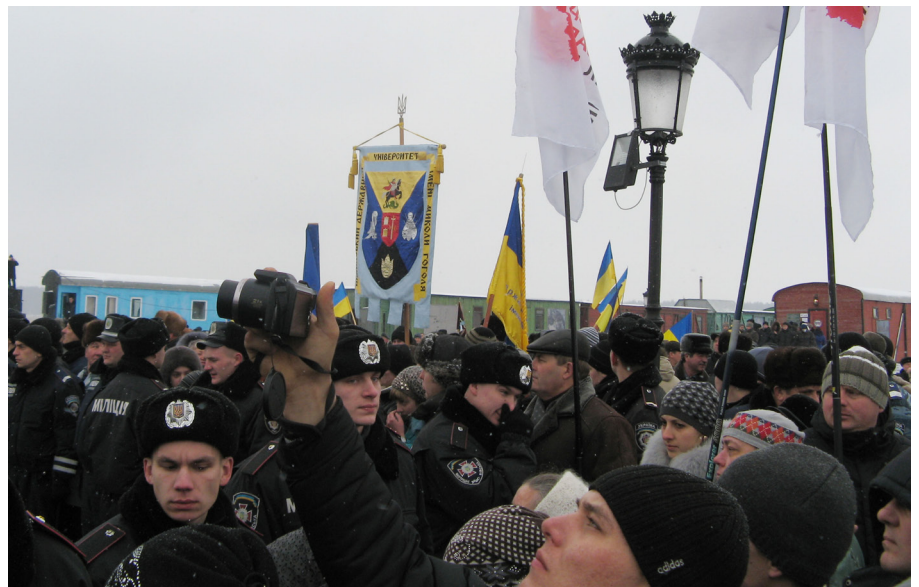
Курсанти Чернігівського військового ліцею та Львівського державного ліцею імені Героїв Крут, Чернігівського юридичного коледжу пройшли стройовим кроком повз меморіал, віддавши шану подвигу молодих людей та їх любові до Батьківщини.

Після завершення мітингу делегація Гоголівської вищої школи відвідала експозицію Меморіального комплексу «Пам'яті Героїв Крут», який розміщується у стилізованому потязі тих часів, у вагонах якого і знаходяться експонати та документальні свідчення, що розповідають про бій під Крутами. У цей день також працювала тематична виставка Чернігівського обласного історичного музею імені В.Тарновського в приміщенні меморіального комплексу.

Після урочистостей у Крутах в Ніжині відбувся урочистий концерт, присвячений річниці цієї події. Крім того, у навчальних закладах міста та області відбулися науково-практичні конференції, тематичні уроки, круглі столи.

З покоління в покоління ми вшановуємо пам'ять патріотів, загиблих під Крутами, як приклад незламної енергії, бажання боротися і відстоювати свою рідну землю.

Наш кор.

ПІДВЕДЕНО ПІДСУМКИ НАУКОВИХ КОНКУРСІВ ЗА 2012 РІК

24 січня 2013 року відбулося засідання спеціальної комісії для підведення підсумків наукових конкурсів університету «Краща кафедра 2012 року», «Науковець року 2012», «Молодий науковець року 2012». Цього року до її складу входили члени профкому співробітників Клипа Н.І., Шовкун Т.М., Ігнатенко В.А., Матвієнко С.І., Лейберов О.О. (голова комісії). Комісія працювала три тижні й визначила переможців за підсумком кількості набраних балів учасників конкурсу.

«Краща кафедра 2012 року»

Участь у конкурсі взяли всі 30 кафедр університету, місця розподілялися за двома напрямками – гуманітарним і природничим.

Комісія ухвалила за високі показники у науковій та науково-методичній роботі рекомендувати Вченій раді визнати кращими кафедрами року університету за 2012 рік і нагородити:

з гуманітарного напрямку

I премією – кафедру історії України та політології – 4117,06б.;

II премією – кафедру права та методики викладання історико-

правознавчих дисциплін – 3206,52 б.

III премією – кафедру педагогіки – 2065,64 б. та кафедру дошкільної освіти – 2065,39 б.

з природничого напрямку

I премією – кафедру економічної теорії та соціально-економічної політики – 1460,06 б.

II премією – кафедра фізики – 1340,95 б.

III премією – кафедра хімії – 851,8 б.

Решта кафедр займають свої місця в рейтингу кафедр університету відповідно до кількості балів.

«Кращий молодий науковець 2012 року»

24 січня 2013 року комісія профкому співробітників підвела також підсумки конкурсу «Молодий науковець року» за підсумками 2012 року.

За високі показники у науковій та науково-методичній роботі комісія прийняла рішення рекомендувати Вченій раді визнати кращими науковцями року університету за 2012 рік і нагородити:

з гуманітарного напрямку

I премією – **ДУДЧЕНКО Оксану Сергіївну**, кандидата юридичних наук, доцента (кафедра права та методики викладання історико-правознавчих дисциплін) – 1596 б.

II премією – **НАКОНЕЧНУ Марію Миколаївну**, кандидата психологічних наук, доцента (кафедра загальної та практичної психології) – 953,14 б.

III премією – **ЛАРЧЕНКО Марину Олександрівну**, кандидата юридичних наук, доцента (кафедра права та методики викладання історико-правознавчих дисциплін) – 811,4 б.

з природничого напрямку

I премією – **ГАВІЙ Валентину Миколаївну**, кандидата біологічних наук, доцента (кафедра біології) – 384,4 б.

II премією – **ВІРУ Марину Борисівну**, кандидата-фізико-математичних, старшого викладача кафедри вищої математики – 250,56 б.

III премією – **ТАРАСЕНКО Оксану Володимирівну**, асистента кафедри вищої математики – 180 б.

За рішенням Вченої ради університету переможці конкурсу були нагороджені грамотами та преміями.

«Кращий науковець 2012 року»

На засіданні спеціальної комісії профкому співробітників 24 січня розглядалося й питання про хід та результати конкурсу «Науковець року – 2012», у якому брали участь науковці університету з гуманітарного та природничого напрямку.

За високі показники у науковій та науково-методичній роботі комісія прийняла рішення рекомендувати Вченій раді визнати кращими науковцями року університету за 2012 рік і нагородити:

з гуманітарного напрямку

I премією – **БОЙКА Олександра Дмитровича**, доктора політичних наук, професора, ректора університету (кафедра історії України та політології) – 2097 б.

II премією – **ХАРХУН Валентину Петрівну**, доктора філологічних наук, професора (кафедра україн-

ської літератури) – 1820 б.

III премією – **ЛУННЯКА Євгена Миколайовича**, кандидата історичних наук, доцента (кафедра історії України та політології) – 1618,5 б.

з природничого напрямку

I премією – **МЕЛЬНИЧУКА Олександра Володимировича**, доктора фізико-математичних наук, професора, проректора з наукової роботи та міжнародних зв'язків (кафедра фізи-

ки) – 1596 б.

II премією – **СУХОВЄЄВА Володимира Володимировича**, доктора хімічних наук, професора, завідувача кафедри хімії – 1270 б.

III премією – **БАРАНОВСЬКОГО Миколу Олександровича**, доктора географічних наук, професора (кафедра географії) – 652,92 б.

За рішенням Вченої ради університету від 31 січня 2013 року переможці конкурсу були нагороджені грамотами та преміями.

Посланці Святого Миколая у Ніжинському притулку

Ніжинський обласний притулок для неповнолітніх створено в 2003 році з метою запобігання дитячій бездоглядності в регіоні. У Чернігівській області є два таких притулки: в Чернігові і в Ніжині. Ніжинський розподільник, як його називають місцеві жителі, вміщує до сорока дітей. Діти-сироти, або діти, позбавлені батьківського піклування перебувають у ньому тимчасово, а потім потрапляють до дитячих будинків на постійне місце проживання.

Це найскладніший період у житті дітей, що залишилися без батьківського піклування. Намагаються хоч чимось допомогти дітям і студенти Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

У переддень дня Святого Миколая до Ніжинського обласного притулку для неповнолітніх завітали з подарунками його посланці, якими виявилися члени студради Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

Цей непересічний захід відбувся в рамках щорічної традиційної благодійної акції, яку до свят проводить студентська рада Гоголевого вишу.

– Дана акція проводиться давно, і до речі, не тільки до новорічних свят, – каже Яна Волінко, член студради. – Подібні благодійні заходи ми проводимо і на Великдень, і до Міжнародного дня захисту дітей. Звісно, завдяки студентам нашого універси-

тету, які постійно підтримують ініціативу студради, жертвуючи на добрі

справи гроші. Ми, зі своєї сторони, намагаємося купувати для дітей те, що потрібно їм в першу чергу. Цього року керівництво розподільника поскаржилося на нестачу стільців, які ми й подавали сьогодні.

Також діти з рук студентів отримали яскраве канцелярське приладдя та іграшки для ялинки... Чому, малеча була безмежно рада.

Студенти Гоголівської вищої школи подарували дітям нехай не дорогі, але все ж такі щирі подарунки, нехай не масштабне і феєричне, але все ж таки свято. Що зіграло дитячі серця морозного зимового дня.

*Михайло Ломоносов,
студент історико-юридичного
факультету*

РІЗДВЯНИЙ БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

З нагоди Різдвяних свят 9 січня 2013 року в стінах Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя пройшов благодійний концерт «Христос раждається – славімо Його». Святкове дійство відбулося з благословення Преосвященнішого Єпископа Ніжинського і Прилуцького Іринія.

У концерті взяли участь церковні, народні, дитячі та студентські хоріві колективи єпархії, серед них: хоріві колективи недільних шкіл (викладачі Н.Даньшина, Л.Гетьман, О.Кучер); хор Благовіщенського

чоловічого монастиря м.Ніжина (регент – М.Остапко); академічний хор Ніжинського училища культури і мистецтва імені Марії Заньківської (художній керівник та диригент – Л.Дорохіна, хормейстер – І.Могильна, концертмейстер – Г.Єрмак); хор Свято-

троїцького Іонинського чоловічого монастиря м.Київ ((регент – протодиякон Д.Болгарський); народний хорівий колектив працівників освіти «Оберіг» м. Б о б р о в и ц я (керівник – М. О с т а п к о); фольклорний колектив «Диво калинове» Красносільського сільського будинку

культури Борзнянського району (керівник – О.Євченко); народний аматорський фольклорно-обрядовий ансамбль «Берегиня» Пісківського сільського будинку культури Бахмацького району (керівник – В.Мельник); хор кафедрального Свято-Миколаївського собору м.Ніжина (регент – С.Кафтанова).

Після виступу колективів Його Преосвященство привітав усіх присутніх зі святом Різдва Христового, подякував учасникам святкового співочого дійства та відзначив творчі колективи архієрейськими грамотами.

Наш кор.

На Вашу книжкову полицю

Самойленко Г. В. Нежинский список второго тома «Мертвых душ»

Н. Гоголя / Г. В. Самойленко. - Нежин: НГУ им. Н. Гоголя, 2012. - 360 с.

В книге впервые раскрыта история списков второго тома «Мертвых душ» Н. Гоголя и напечатан текст нежинского списка с текстологическим его сопоставлением с академическими списками, опубликованными в Полном собрании сочинений писателя.

Бондаренко А. И. Темпоральность у поетичній мові ХХ століття: Монографія. - Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2013. - 360 с.

У монографічному дослідженні

на матеріалі творів 60 поетів (близь-

ко 6000 одиниць) уперше здійснено реконструкцію темпорального світу поетичної мови ХХ століття, моделлю якого є функціонально-семантичне поле. Одиниці вказаного польового утворення проаналізовано шляхом інтегративного підходу в таких аспектах: структурному, семантичному, прагматичному й когнітивному. Вивчено парадигматичні й синтагматичні, експліцитні й імпліцитні одиниці функціонально-семантичного поля темпоральності, які належать до різних мовних рівнів. Зіставлено напрямки когніції часу в буденній та поетичній картинах світу. Визначено зони перехресного картування концептів «час», «людина», «довкілля» та «рух».

В оформленні обкладинки використано репродукцію картини Р. Магрітта «Пронизаний час».

Харитонов І. К. Порівняльно-паралельні переклади поезій: Міжфакультетський навчальний посібник до курсів стилістики та перекладу. - Ніжин: Видавництво НДУ ім. М. Гоголя, 2009. - 415 с.

Порівняльно-паралельні переклади поезій

факультетів містить у собі порівняльні переклади поезій з англійської, французької, німецької та деяких слов'янських мов, причому, багато з них наводяться паралельно українською та російською мовами. Вправи до практичних занять подаються англійською та українською мовами.

Харитонов Іван. Переклади поезій європейських і американських авторів / Іван Харитонов. - Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2012. - 216 с.

У цій персональній збірці поетичних перекладів Івана Харитонova надруковані віршовані праці європейських та американських авторів. Переклади виконані го-

ловним чином українською або російською, або паралельно тією і другою мовами. Декілька варіантів подаються англійською мовою.

У «Примітках» для зіставлення наводиться досить велика кількість перекладів інших поетів-перекладачів Чимало поезій (це, головним чином, безфабульні вірші-

роздуми, філософські міркування, які є більш важкими для сприйняття) подається і мовою першотвору.

Збірка розрахована на шанувальників поезії, практичних перекладачів художніх творів, перекладознавців.

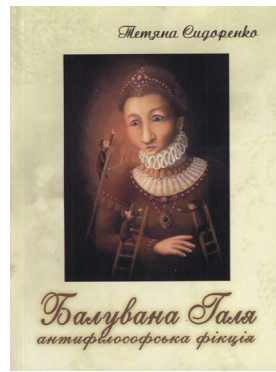
Сидоренко Т. Чечевиця: Інтертекстуальна повість: Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2012. - 100 с.

Чечевиця - іменник жіночого роду однини Називного відмінку першої відміни.

Чечевиця - метафоричний еквівалент людської продажності.

Сидоренко Т. Балувана Галя: Антифілософська фікція: Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2012. - 135 с.

Цей текст про те, як у процесі еволюційного розвитку звичайна жінка може досягти свого найвищого (ремінного статусу, перебуваючи

в якому, вона тільки й чує навколо себе: «Наша Галя - балувана». Після прочитання цього тексту кожна жінка відчує себе щасливою.

СТОРІНКА «ТРАНСЛЯТОРА»

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ПРИЗ

Цього разу ми друкуємо першу половину захоплюючого напівфантастичного оповідання-трилера знаменитого письменника-фантаста Роберта Шеклі. Цю частину було перекладено випускницею нашого університету Тетяною Сологуб за допомогою нашого ша-

новного перекладача Олександра Васильовича Жоміра. Сподіваємося, що ви з цікавістю прочитаете це оповідання. Відгуки і критичні зауваження надсилайте в редакцію нашої газети.

Керівник перекладацької студії І.К.Харитонов

Зіщулений, Рейдер обережно підняв голову над підвіконням. Унизу виднів аварійний вихід у вузький провулок, обшарпана дитяча коляска і три контейнери для сміття. Придивляючись, він побачив: з-за третього контейнера висунулася рука в чорному і щось блискуче. Рейдер миттю нахилив голову. Куля бренькнула у вікні і дзьобнула стелю, припорошивши його шпукатуркою.

Він зрозумів: стережуть не тільки за дверима, а й у провулку. Довготелесий, зарослий щетиною, з запаленими очима, він простягся на потрісканому лінолеумі, утупившись у дірку в стелі й прислухаючись до звуків за дверми. У його обличчя в'їлися бруд і втома і від страху то тут то там пробігали дрижаки. Воно страшно змінилось, але нависла смерть надала йому рішучості. Отже, один з убивць сторожить у провулку, ще двоє - на сходах. Значить - пастка. Смерть.

І тому тільки, що вона не розторопна - думав Рейдер - я поки що рухаюся й дихаю. За кілька хвилин все одно пристукне. Продірявить лице й тіло, яскраво розфарбує в криваві плями одяг, розкладе в кумедній позі руки й ноги - покаже мертвяцьку пантоміму.

Рейдер до болу прикусив губу. А як хочеться жити! Мусить же бути якийсь вихід! Перевернувшись на живіт, він оглянув стару квартиру-пустку, куди його загнали вбивці. Така собі однокімнатна труна з дверима під вартою й аварійним виходом, який теж стережуть. І ще: крихітна ванна кімнатка без вікон. Він уповз туди й підвівся. У стелі - нерівний отвір завширшки з долоню. Якби-то його розширити і продертись на поверх вище...

У дверях глухо загрюкало. Вбивці нетерплячі - вломлюються. Він оглянув отвір. І не думай розширювати - нема часу. А в двері гатили з усієї сили і з кожним ударом крєктали. От-от вискочить замок або зірвуться в трухлій деревині завіси. Двері впадуть і, обтрушуючи одяг, увійдуть ті двоє з непроникними лицами. Та невже ніхто йому не pomoже?! Рейдер вийняв з кишені портативний телеприймач. На екрані майже нічого не видно. Його можна і не настроювати, бо звучання ясне й чітке.

Чудово поставлений голос телеведучого Майка Террі звертався до широкої глядацької публіки.

«... Скрутне становище, - розповідав Террі. - І влип же наш Джим Рейдер, скажу я вам!

Пам'ятає? Він, було, переховувався в поганенькому готелі на Бродвеї під вигаданим ім'ям. Там було ніби то безпечно. Але коридорний упізнав його і доніс банді Томпсона...

Двері тріщали під невпинними ударами. Рейдер стиснув телеприймач, слухав.

«Стежте за нашою програмою! Джим Рейдер утік з готелю! За ним женуться по п'ятах. Він убіг у старий будинок № 156 на Вест Енд авеню. Хотів вибратися на дах, і це, друзі, йому вдалося б, і все було б окей. Але люк виявився на замку. Схоже, настав кінець. Тут Рейдер виявляє, що квартира 177 стоїть пустою і не зачинена. Він увійшов...»

Для емоційності Террі витримав паузу, а тоді вигукнув: «І от він у пастці! Впіймався, як миша. Банда Томпсона виламає двері! Аварійний вихід стережуть! Дивіться: наша знімальна група в будинку поруч подає вам крупний план. Погляньте, друзі! Ви-но погляньте! Невже у Джима Рейдера нема надії?!»

- Невже ніякої надії? - подумки вторив Рейдер, обливаючись потом у тісній задушливій ванній і прислухаючись до настирливих ударів у двері.

«Хвилинку! хвилинку! - заволав Майк Террі. - Тримайся, Джиме! Ну, ще трішечки! Може, надія ще є! Щойно подзвонив один з наших глядачів. Телефон по Лівнії Добрих Самаритян.

Хтось хоче допомогти тобі, Джиме. Ти мене чуєш, Джиме Рейдер?!»

Рейдер чекав і чув, як з трухлих дверей вириваються завіси.

- Ало! Ало, добродію! - звертався Майк Террі. - Як вас звати?»

- Е-е-е... Фелікс Бартоломео.

- Не хвилюйтесь, сер, продовжуйте!

- Значить так, містере Рейдер, задеренчав старечий голос.

Усе буде гаразд...

Я колісь жив у будинку 177 на Вест Енд авеню, якраз у тій квартирі, в яку вас загнали - точно! Гляньте, містере Рейдер, там у ванній є віконце... Його зафарбували, але...

Рейдер запхав телеприймач у кишеню, помітив контури вікна і вдарив по ньому. Скло розлетілося, й до середини ввірвалось денне світло. Джим розчистив раму від уламків скла і визирнув. Високувато! І двір унизу бетонований...

Уже поодриналися завіси - чути, як розчахуються двері. Рейдер хутко виліз у вікно, на мить повис на кінчиках пальців і звалився вниз.

Він сильно забився і встав, похитуючись. А вгорі з розбитого вікна вже виглядало обличчя.

- А-а-а! Попався?! - Той перехилився у двір і ретельно наводив на Джима тупорилий пістолет 38 калібру.

У ту ж мить у ванній вибухнув димовий пакет. Убивця промахнувся; з хмари диму пролунала лайка. Ще кілька пакетів вибухнули у дворі, окутуючи Рейдера димом.

А з телеприймача в кишені аж захлинав голос Майка Террі:

- Тікай! Утікай, Джиме Рейдер! Рятуйся, поки їх засліпив дим. І дякуй Добрій Самаритянці Сарі Вінтерс з Броктона, штат Массачусетс, вулиця Едгара, будинок 3412. Адже вона роздобула п'ять димових шашок та найняла людину, яка їх покидала.

Більш притишеним голосом Террі продовжував: Місіс Вінтерс, сьогодні ви врятували життя людини. Чи не розповісте ви нашій аудиторії, як вам це ...

Рейдер не чув далі. Він нісся через задимлене подвір'я повз мотузки для білизни на вулицю. Він пробіг вздовж 69 вулиці, скрадаючи свій високий ріст і похитуючись від перенапруження, з запамороженою від нестатку їжі та сну головою.

- Геї ти!

Він озирнувся. На сходах якогось будинку, насупивши брови, сиділа жінка середнього віку.

- Ти Рейдер, чи не так? Той, на кого полюють?

- Рейдер не зупинявся.

- Заходь сюди, Рейдере, - запропонувала жінка.

- Можливо, це пастка? Але Рейдер знав: він мусить покладатися на великодушність та добросердя людей. Адже він один із них, такий собі звичайнісінький хлопчина, що вскочив у халепу. Без них йому не жити. З ними йому ніщо не може зашкодити.

- Довіряй людям, - повчав його Майк Террі. - Вони завжди допоможуть...

Слідом за жінкою Рейдер пройшов до вітальні. Жінка запропонувала йому присісти та залишила кімнату, повернувшись майже одразу з тарілкою тушкованого м'яса і стояла спостерігаючи за ним наче за людиноподібною мавпою в зоопарку, коли та лущить горіхи.

З кухні вийшло двоє дітлахів, які витріщились на нього. Троє чоловіків, одягнутих у спецівки, з'явилися зі спальні і направили на нього телекамери. У вітальні був великий телевізор. Жадібно ковтаючи їжу, Рейдер спостерігав за зображен-

СТОРІНКА «ТРАНСЛЯТОРА»

ням Майка Террі на екрані та слухав його дзвінкий, довірливий, схвильований голос.

– Товариство, ось він! – радо промовляв Террі. – Ось же зараз наш Джим Рейдер!

Вперше за два дні він їсть по-людські. Наша знімальна група працює для вас на славу. Дякую вам, хлопці!.. Друзі! А ось місіс Велма О'Дел, що проживає на 63 вулиці в будинку 43. Вона надала Джиму Рейдеру ось цей тимчасовий притулок, Дякуємо вам, Добра Самаритянка О'Дел! Справді чудово, як співчують Джиму Рейдеру зовсім незнайомі люди!

– Покваптесь, – зауважила місіс О'Дейл.

– Так, мем, – погодився Рейдер.

– Ще стрілянини мені тут не доставало!

– Я вже закінчую, мем.

Одна дитина запитала:

– Вони збираються вбити його?

– Замокни! – обірвала його місіс О'Дел.

– Так, Джиме, – спокійно промовив Майк Террі. – Поквапся. Твої вбивці неподалік. Вони недурні хлопці, Джиме. Розпутні, зіпсовані, скажені – це так! Але недурні. Вони йдуть по сліду крові - крові з твоєї пораненої руки, Джиме!

До цього часу Рейдер не відчував, що порізав руку об скло у вікні.

– Дай перев'яжу, – запропонувала місіс О'Дейл. Рейдер підвівся і дозволив їй перев'язати руку. Потому вона дала йому коричневий піджак та срий зім'ятий крилатий капелюх.

– Це чоловікове, – пояснила вона.

– Друзі, його не впізнати! – захоплено вигукнув Майк Террі.

– Оце новина! Замаскувався! Але попереду ще сім годин переслідування!

– Тепер іди собі з богом, – сказала місіс О'Дейл.

– Уже йду, мем, – відповів Рейдер. – Дякую.

– А все-таки ти дурень, – підсумувала вона. – Гадаю, безглуздо було в це встрявати.

– Так, мем.

– Воно не варте усього цього.

Рейдер подякував ще раз та залишив будинок. Він пройшов до Бродвею, вскочив у підземку до 59 вулиці, далі пересів на електричку до 86 вулиці. Там він купив газету і сів на прямий потяг на Мангассет.

Тоді зиркнув на годинник. Залишилось протриматись шість з половиною годин...

Метро під Манхаттеном гуло. Рейдер задрімав, прикривши перев'язану руку газетою і насунувши капелюх на обличчя. Чи хтось впізнає його? Чи вдалося йому вислизнути від банди Томпсона? Чи, можливо, в цю мить вже хтось телефонує їм?

Уві сні лише одне непокоїло його: втік він від смерті чи не втік? Хто він: вдало оживлений труп, який ще рухається лишень завдяки недосвідченості смерті? О, як же зледачіла смерть в наші дні! Джим Рейдер помер, та ще годинами вештається містом та ще й на питання відповідає - аж до тієї миті, коли його нарешті зможуть пристойно поховати.

Раптом він розплющив очі: привиділось щось дуже неприємне. Що саме – він не міг збагнути.

Він знову заплющив очі, з легким подивом пригадуючи той час, коли він ще не вскочив у халепу, і все було добре.

Це було два роки тому. Він був високий, приємної зовнішності чоловік, працював помічником водія вантажного автомобіля. Занадто сором'язливий та без особливих обдарувань, він не смів ні про що мріяти.

Зате його тупуватий напарник мріяв замість нього: - А чом би тобі не спробувати себе в телешоу, Джиме? Я б напевне спробував, якби мав твою зовнішність. Їм підходять гарні, хоч досить пустоголові хлопці. Хай змагаються. Такі всім до вподоби. Чому б тобі не звернутися до них?

І от він звернувся до одного з агентств. Власник місцевої телемережі пояснив все більш детально.

– Розумієш, Джиме, публіці набридло гарно треновані атлети з своїми трюками та професійною мужністю. Хто ж буде

співчувати таким хлопцям? Хто може поставити себе на їх місце? Звичайно, людям хочеться спостерігати щось хвилююче, але не тоді, коли це робить якийсь тип за п'ятдесят тисяч доларів на рік. Ось чому зазнали краху організовані спортивні видовища. Ось чому таке захоплення викликають сенсаційні програми.

– Розумію, – відповів Рейдер.

Шість років тому, Джиме, конгрес прийняв «Закон про добровільне самогубство». Підстаркуваті сенатори багато говорили про свободу вибору та незалежність. Але все це пусте базікання. Знаєш, що насправді означає цей закон? Йдеться про те, що тепер будь хто має змогу ризикувати своїм життям за великі гроші, але не як професіонал. Раніше бажаючий зламати собі голову за гроші мав бути професійним боксером, футболістом, або ж хокеїстом. Тепер це може зробити будь хто, такі звичайні люди, як ти, Джиме.

– Розумію, – знов повторив Рейдер.

– Це чудова можливість. Ось візьмемо хоча б тебе. Хіба ти кращий за інших, Джиме? Все, що можеш ти, можуть усі інші. Ти - звичайна, пересічна людина. Мені здається, що для розважальних телешоу ти якраз те, що їм треба.

Рейдер дозволив собі помріяти. Телешоу здавались реальним шляхом до багатства для приємного молодого хлопця без особливого таланту та підготовки. Він написав листа до програми під назвою «Ризик», вклавши туди своє фото.

Там ним зацікавились. Телекомпанія Джей Бі Сі все дослідила, прийшовши до висновку, що він був досить звичайним, щоб задовольнити смаки найбільш недовірливих обивателів. Перевірили його походження та зв'язки і нарешті викликали в Нью-Йорк для співбесіди з містером Моуліаном.

Моуліан виявився похмурим та нервовим, під час розмови він весь час жував гумку.

– Ти спробуєш, – відрубав він, – але не в програмі «Ризик». Ти з'явися в передачі «Падіння». Це півгодинна денна програма на третьому каналі.

– Дякую, – буркнув Рейдер.

– Ні за що. Якщо ти виграєш або посядеш друге місце, – отримаєш тисячу доларів, а якщо займеш останнє місце, – отримаєш втішальний приз – сто доларів. Проте, це не важливо.

– Так, сер, неважливо.

– «Падіння» – дрібниця. Телекомпанія Джи-Бі-Сі використовує її як пробний тест.

Призери «Падіння» допускаються до більш важкого випробування – «Критична ситуація», де приз значно більший.

– Я знаю і про це, сер.

– А якщо тобі пощастить і в «Критичній ситуації», далі підуть такі першокласні змагання на телешоу, як «Навпамацки» або «Підводні небезпеки». Це вже змагання загальнонаціонального масштабу, і призи там дуже великі. І нарешті настане супернебезпечне змагання. Як далеко ти зумієш дійти, залежатиме тільки від тебе.

– Я зроблю все можливе, сер, – сказав Рейдер.

Моуліан на мить перестав жувати гумку і сказав, майже урочисто: «Ти зумієш зробити це, Джиме! Тільки пам'ятай: ти – це НАРОД! А простий народ може успішно робити ВСЕ!»

Від такої урочистості Рейдер на мить відчув жалість до містера Моуліана - цього смаглявого, сивіючого, бенькуватого чоловіка – цей явно не належить до Народу!

Вони потиснули один одному руки. Потім Рейдер підписав якийсь папірець, згідно якого Джи-Бі-Сі звільнялась від будь-якої відповідальності на випадок, якщо під час змагань він загине або окалічиться, або стане розумово недієздатним. Він підписав ще один папірець, який засвідчував його, Рейдера, права згідно Акта про Добровільне Самогубство. Так вимагав цей законодавчий акт, і підписування папірців було лише формальністю.

І ось через три тижні Рейдер з'явився у телешоу «Падіння».

(Далі буде)

Переклад Олександра Жоміра та Тетяни Сологуб,
випускниці факультету іноземних мов
НДУ імені Миколи Гоголя

«МІС УНІВЕРСИТЕТ - 2012»

«Краса врятує світ»... Це вже в одинадцятий раз нам довели студентки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, взявши участь у традиційному конкурсі «Міс університет». І, напевне, вони і врятували, тому що обіцяний кінець світу на наступний день так і не відбувся.

Цей конкурс візитна картка нашого університету, на нього чекають, тому що організують його люди – професіонали, які вмюють робити СВЯТО. Головний режисер - керівник культурно-дозвілєвого центру, провідний фахівець соціально-гуманітарного відділу університету Ірина Кириченко, саме з її легкої руки стартував цей конкурс. Вона вміє зробити його неповторним. Завжди вражають своєю сучасністю, відчуттям руху, емоційністю, образністю хореографічні постановки викладача кафедри музичної педагогіки та хореографії Анни Серякової,

директор Ніжинської хореографічної школи, керівник дитячого зразкового ансамблю бального танцю «Ритм», Людмила Єрмольченко, заслужений працівник культури України, директор Ніжинського училища культури і мистецтв імені Марії Заньковецької.

Організатори конкурсу вдячні людям, які вже вкотре допомагають у проведенні такого масштабного заходу. Протягом одинадцяти років головним спонсором конкурсу є магазин «Діамант». Подарунок – намісто із перлів отримала переможниця.

Цьогорічний конкурс мав ще одного поважного спонсора – народного депутата Івана Куровського. Його представник Сергій Охонько привітав дівчат і вручив подарунки: великого площевого ведмедика володарці титулу «Міс університет», а конкурсанткам – великий торт.

Традиційними також є подарунки від ректора університету, професора Олександра Бойка.

У ролі меценатів цього року виступили: дім моди «Верба», директор якого Тетяна Верба подарувала сукні, які демонстрували дівчата, переможниці і першій віце-міс конкурсу; магазин «Подарунки», молодіжна громадська організація «Молоді регіони», школа верхової їзди та таксі «Лідер», салон краси «Шарм», профком студентів НДУ, студрада університету, косметолог-естетик Косяк Тамара, фітнес-клуб «Позитив», лаунч-бар «Табаско», фотохудожник «АртМодельСтудії» Анастасія Разумова, інформаційним спонсором став – міська газета «Вісті».

«Міс університет 2013» стала студентка першого курсу історико-юридичного факультету Подолянюк Юлія. Цей вибір журі підтвердило і глядацьке голосування. Титул «І віце-міс» здобула студентка III курсу факультету культури і мистецтв Савран Анна, а другою «Віце-міс» стала Сагайдачна На-

II конкурс програми «Бабушкам нашим посвящается»

хореографа-постановника конкурсу. Правильний ході, відточеності рухів, рівній поставі навчала конкурсантів постановник дефіле Юлія Петренко, викладач Ніжинської школи мистецтв при НУ-КіМ імені М.Заньковецької.

Особливість цьогорічного конкурсу – поєднання традиції та інновації. Ось, наприклад, поряд і з традиційними конкурсами дефіле, в цьому році були зняті відеоролики про наших красунь, а також по-новому пройшов конкурс талантів, де учасниці сміливо ламали стереотипи та доводили, що сучасні дівчата беруть не тільки красою, а й вмінням творити цю красу. Вражали мистецтвом танцю, плетінням із бісеру, мистецтвом вокалу та акторською майстерністю. Конкурсантки показали не тільки природну вроду, але й активну життєву позицію та цілеспрямованість. Перлиною цьогорічного свята став виступ наймолодших гостей – дітей «АртМодельСтудії». Дивлячись на їх вправні дефіле, можна здогадатись, хто стане переможцем у далекому «Міс університет 2025».

Оцінювало конкурс журі, до складу якого входили люди, які уже багато років обирають найкращу студентку: Володимир Мамедов, депутат Ніжинської міської ради, Олександр Забарний, депутат обласної ради, декан філологічного факультету, Анатолій Риженко, художник, директор приватного підприємства «Арт-Еней», Сергій Охонько, депутат Ніжинської міської ради, Олег Баранков, секретар Ніжинської міської ради, директор дому моди «Верба» Тетяна Верба, а також почесні гості, які вперше спробували себе у якості суддів на такому конкурсі: Анастасія Пономаренко, оперна співачка, яка подарувала музичні вітанні глядачам, Тетяна Рудковська, трикратна чемпіонка Європи та Кубка Світу, майстер спорту міжнародного класу з синхронного плавання, Галина Тимошенко, заслужений працівник культури України,

На сцені окраса конкурсу - оні учасниці «АртМодельСтудії»

таля, студентка III курсу філологічного факультету. За традицією, на святі ніхто не лишився без уваги, красуні стали володарками різних номінацій: «Міс Грація», «Міс Досконалість», «Міс Артистичність» і т.д., усі вони отримали дипломи і подарунки від спонсорів. Та головним подарунком для дівчат, на мою думку, стало те, що завдяки цьому конкурсу кожна з них перемогла саму себе, довела собі, що вона найкраща.

Віталіна Скороход, начальник соціально-гуманітарного відділу

ALMA MATER

Засновник — колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друкаркуш.
Тираж 900 примірників.
Свідоцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91PP

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради — Олександр Забарний

Редактор: Наталка Ландар

Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Ірина Кириченко, Роман Приходько, Ірина Панченко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м.Ніжин Чернігівської обл., вул.Кропив'янского,2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almatmater.ndu@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Наталка Ландар

Віддрукована у Видавничтві НДУ імені М.Гоголя
Замовлення №24